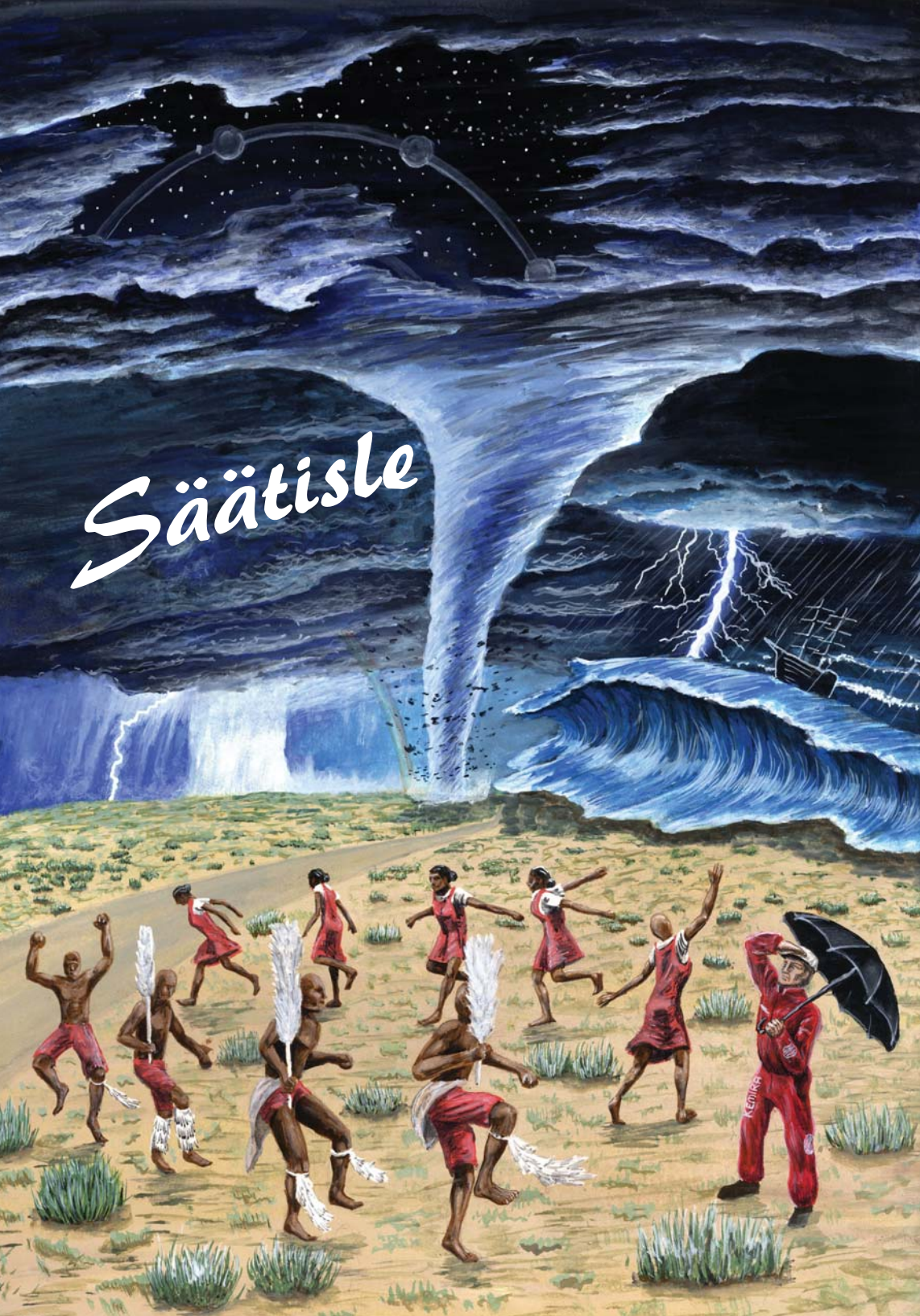

Säätisle

Sisältö

Pääkirjoitus	3
Puhinaa	4
Kemistikillan Puheenjohtajan Käädyt	5
Kemistikillan toimariesittely 2010.....	6
IE:n avautumisia.....	9
Kondensatio 119.....	10
UV:n kuulumisia.....	12
Kemiat kohtaa (komiä kehtaa) Oulussa 10.-12.3.	12
Pelkoa ja kaljaa Hervannassa	15
Aalto on Tracks.....	18
Ulkomaan excut - viihdettä ja ammatillisvihteellistä toimintaa	19
Malsa rantasaa?!?.....	20
Mene suoraan vankilaan!	22
Kysy ihmiseltä: Vuoren Suvi	24
Olvi Neluricup kuvakollaasi.....	25
Kemistikillan kulttuuritarjonta 2010.....	26
KULTTUURIPLÄJÄYS.....	26
Vakavan huumorin lähteillä.....	27
Se toinen lehti.....	27
Kiltisjäynä pHysisteille	28
Teekkarispeksi: Musashi.....	29
Kinopoli.....	30
Rambot testissä.....	31
WAPPUEXTRA!	32
Wapun ohjelma.....	33
On ilmoja pidellyt	34
Simaa simasuille.....	36
Drinkkiohjeita reippaalle Wappukansalle	38
Mitä tarvitset mukaan Ullikselle?	39
Kysy Namusedältä: Jatkosäättämisen jatkokurssi.....	40
pHuksikapteenin viimeiset sanat	43
Arkiston aarteita.....	44

Tisle 2/2010
SääTisle

Julkaisija
Kemistikilta

Päätoimittaja
Janne Andtsjö

Toimituskunta
Antti Ahrelma
Tuomo Eskola
Karri Lehtonen
Antti Neuvonen
Juho Perälä
Paula Päiviö
Tatu Raunio
Sebastian Trzaska

Kansi
Sebastian Trzaska

Toimituskunnan lisäksi materiaalia ovat tuottaneet

Elina Honkanen
Matias Hätönen
Niklas Ilkka
Henna Jääskeläinen
Antti Karkola
Keni Kastinen
Mikael Mirsch
p²
Joonas Paavola
Mikko Peura
Laura Pälve
Miikka Tamminen
Elena Suutarinen
Riina Tumelius
Aleksi Tuokko

Painos
100kpl

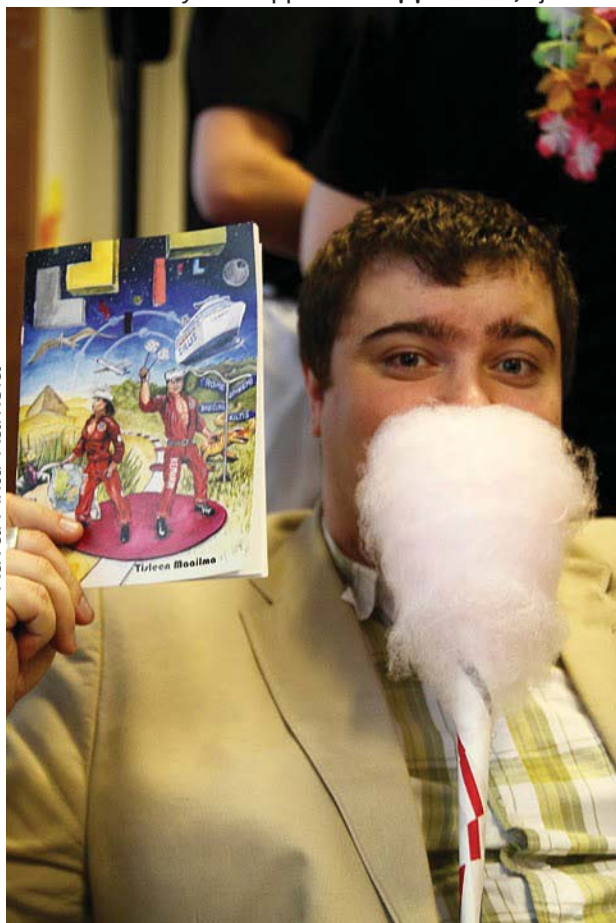
Painopaikka
Picaset Oy, Helsinki

Pääkirjoitus

Tisle 2/2010. Lehden teon vaikeus on siirtynyt ensimmäisen lehden taittoteknikkaongelmista lähes täysin juttujen myöhästymisen mukanaan tuomiin ongelmiin. Vaikka olisi millainen guru tahansa, ei lehteä voi taittaa ilman juttuja. Tämä riittääkö lehden teosta ja sen vaikeudesta, siirrytään siis oleelliseen.

Tällä kertaa lehti on hieman edellistä paksumpi ja kansien väliin on vuodatettu yhtä jos toista. Edellisen numeron raatiesittely saa jatkoa toimareiden esittelyllä. Myös viime vuonna lanseerattu **Kysy ihmiseltä** -palsta palaa lehteen pienen tauon jälkeen.

Lehden julkaisun aikoihin wappu on jo aivan nurkan takana. Siispä Tisleeseen on kasattu myös näppärä **Wappuextra**, josta löytyvät wapun oleellimmat

Kuva: Antti Karkola

ohjeet. Millainen sää tulee olemaan? Ai mää vai? Heh. Tähän ja moneen muuhun kysymykseen löytyy lehden sivuilta vastaus. Myös lehden **kulttuuripläjäys** on tutustumisen arvoinen monine eri juttuineen.

Wapun jälkeen alkaakin sitten jo kesäloma. Töiden jälkeen päästään käynnistämään juhluvuotta Kemistikillan 120-vuotiaan taipaleen kunniaksi. Heti syksystä alkaen on luvassa huikeaa ohjelmaa. Tisle luonnollisesti on mukana raportoimassa ja tiedottamassa.

Tislesetä silliksellä. Huomaa parta.

Hauskaa Wappua ja hyvää kesää!

Puhinaa

Heipähei taas. Lukuvuosi painelee kiivasta tahtia kohti Wappua, joka huimista spekulatioista huolimatta päätettiin järjestää tänäkin vuonna. Yksi pHuksikurssi saa taas wappuyönä luopua pHuksiudesta ja siirtyä teekkareiden arvostettuun joukkoon. Wapusta huolimatta mahtuu Kemistikillan kevääseen kutkuttavan hienoja tapahtumia aina tiedekuntasitseistä pesissaunaan.

Samalla kun tapahtumia ja wappua puuhastellaan, on katseet jo vankasti samalla suunnattu ensi syksyyn. 120-vuotistoimikunta puuhastelee aktiivisesti suoraan sanottuna todella hienojen projektien ja ideoiden parissa, jotka tulevat taatusti säväyttämään kemistejä sekä sidosryhmiämme(heh). Samoin raati vetäytyy piakkoin synkkänä ja myrskyisenä yönä suunnittelemaan ensi syksyn tapahtumia ja muuta skeneä. Nyt onkin mitä parhain aika aukaista se kuuluisa sanainen arkku ja kertoa raatilaisille, mitä killan pitäisi ensi syksynä tehdä! Hyvät ideat saatetaan toteuttaa ja huonot ehkä jopa todennäköisemmin. Sitä ei ihan hevillä usko, miten typeristä ideoista on sukeutunut mitä hienoimpia ja arvostetuimpia perinteitä.

Lopuksi tähän voisin vielä kertoa opettavaisen tarinan ketusta ja jäniksestä. Se olisi kuitenkin helppoa, eikä haastaisi teitä lukijoita lainkaan. Keksikää se mieluummin itse ja lähettäkää minulle sähköpostina osoitteeseen mikko.peura@tkk.fi. Parhaan tarinan kirjoittajan tullen palkitsemaan ruhtinaallisesti henkilökohtaisesti killan puolivuotisjuhlassa ensi syksynä. Hauskaa ja riehakasta Wappua kaikille!

Mikko

ps. Pidätän oikeuden julkaista tarinat Tisleessä mahdollisesti nimettöminä.

Kuva: Mikaela Mirsch

Kemistikillan Puheenjohtajan Käädyt

Käädyt tulivat suomalaiseseen korkeakouluperinteeseen 1950-luvulla, kun professorinrouvien yhdistys lahjoitti Helsingin yliopiston rehtorille käädyt. Otaniemen eri kiltujen puheenjohtajat ovat saaneet käädyt käyttöönsä vaihtelevalla aikataululla vuosien saatossa. KIK:n puheenjohtajan käädyinä käytetään Wärtsilän muinoin lahjoittamaa mutteriketjua, kyseessä on siis ns. HV-käädyt. Astetta asiallisempia käädyjä on hankittu 2000-luvun alkuvuosina useille eri killoille, esim. SIK 2002, IK 2003 ja Prodeko 2006. Otaniemen killoista vanhimman ja kauneimman puheenjohtajalta käädyt kuitenkin kaulasta vielä näihin päiviin saakka puuttuivat. Kemistikillan Isännällä, Emännällä sekä Oltermannilla oli jo ennestään symbolit valtansa tunnuksena (Isännän viitta, Emännän esiliina ja Oltermannin käädyt), joten Puheenjohtajankin oli luontevaa saada oma tunnusmerkkinsä, ettei häntä vahingossakaan sotkettaisi rivikiltalaisiin.

Tätä räikeää puutostilaa korjaamaan tarttui joukko entisiä ja nykyisiä kiltalaisia, jotka lievästi etanolilta tuoksahtaen aloittivat vaativan projektin. Pitkän ja perusteellisen rekrytointiprosessin jälkeen käädyjen suunnittelijaksi ja valmistajaksi valittiin Taiteen Maisteri Janne Hirvonen, joka siviilityönään opettaa Aalto-yliopiston Taideteollisessa korkeakoulussa tulevia korumuotoilun sankareita. Kemistikillan jäsenistön sukupuolijakauma huomioon ottaen käädyjen suunnittelun tärkeimpänä ohjenuorana oli alusta alkaen ns. uniseksuaalisuus (ei kuitenkaan "sleep creep"), eli käädyjen ulkonäöllinen sopivuus sekä mies- että naispuheenjohtajille. Taiteilijan kanssa käytyjen pitkien keskustelujen ja Kemman Lafkalla suoritettujen ilmapiirin haistelun tuloksena syntyi joukko villejä visioita, joista eriasteisten välivaiheiden kautta päädyttiin suunnitelmassa lopulliseen muotoonsa.

Käädyjen riipuksena on Kemistikillan tunnus, neonatomi, tosin hieman tyyliteltynä versiona. Käädyjen selkäpuolelta taas löytyy venttiilin käsipyörä, joka vieläpä pyörii. Ketju koostuu hopeisista tangoista, jotka on liitetty toisiinsa pallonivelin. Käädyjen kaikki metalliosat ovat hopeaa, tarkemmin sanottuna 925-hopeaa, eli sterlinghopeaa (92,5 % Ag ja loput 7,5 % muita metalleja, useimmiten Cu). Käädyjä säilytetään, ainakin toivottavasti, puisessa laatikossa, johon on työkalujen puutteen takia polttamalla koverrettu paikka käädyille. Laatikon kannessa lukee varmuuden vuoksi omistajatahon nimi.

Pariin vuoteen venyneen projektin kliimaksi saavutettiin lopulta 119. Kondensation cocktail-tilaisuudessa lauantaina 27.2.2010, jolloin tuoreet käädyt päästiin pujottamaan Puheenjohtaja Mikko Peuran kauniiseen kaulaan ja kapeille hartioille. Arvoisa korutaiteilija Janne Hirvonen lupasi huolehtia myös käädyjen korjaamisesta tarpeen vaatiessa, mutta toivottavasti tätä optiota ei tarvitse ainakaan kovin pian lähitulevaisuudessa käyttää...

P²

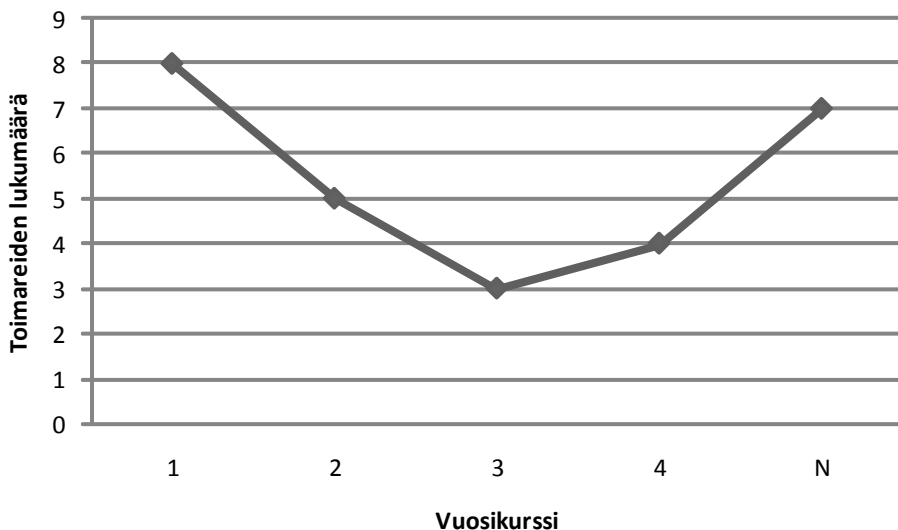
Kemistikillan toimariesittely 2010

Toimarit muodostavat killan toiminnan selkärangan. Vaikka raati on loppujen lopuksi aina vastuussa kaikesta, tekevät toimarit todella merkittävää työtä.

Tisleen toimitus päätti haastatella toimareita paremman ymmärryksen toivossa. Toimareista saatiinkin selville yhtä jos toista. Aiemmista vuosista poiketen tällä kertaa vastauksia ei erityisemmin yksilöity, vaan tulokset prosessoitiin tiukoilla tilastollisilla algoritmeilla. Kyselyyn vastasi yhteensä 27 toimaria.

Vastaajista reilusti yli puolet oli naisia sukupuolijakauman asetuttua tilanteeseen 17-10 naisten eduksi. Toimikunnista ylivoimaisesti suurin oli perinteisesti suuri ja mahtava sisäasiaintoimikunta, johon yli puolet kyselyyn vastanneista kuului. 4 kyselyyn vastannutta kuului useampaan kuin yhteen toimikuntaan.

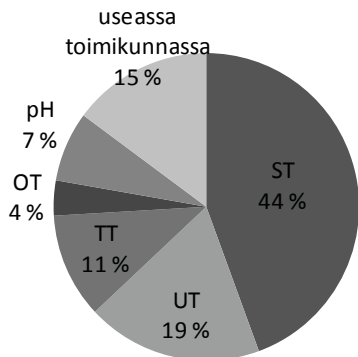
Vuosikurssitarkastelussa Tisleen toimitus löysi huolestuttavan piirteen. Vastaajista suurin osa oli pHukseja, mikä on ihan normaalia. Seuraavaksi suurin ryhmä koostuu kuitenkin N:nen vuosikurssin opiskelijoista. pHukseja ja KeNejä onkin enemmän kuin muita yhteensä. Onko kiltä jäädytymässä liiaksi?

Toimareilta kysyttiin myös syntymä- ja asuinkuntaa. Syntymäpaikat on piirretty kartalle. Toimareiden keskuudessa on havaittavissa selkeää Otaantumista, sillä peräti 68% vastaajista asuu Espoossa ja suurin osa vielä Otaniemessä.

Keskimäärin vastaajat ovat päätyneet asumaan 94,8 kilometrin päähän synnyinsijoiltaan. Euroopan ulkopuolisia sijainteja ei sisällytetty tähän keskiarvoon. Matka on 5 892 773-kertainen verrattuna keskimääräisen toimarin molempien keskisormien pituuteen. Mainittakoon myös, että killan toimarien keskimääräisimmät keskisormet omistaa Antti Ahrelma. Ero Antin ja keskimääräisen keskisormien keskipituuden välillä on vain 0,6 mm.

Vastaajien jakaantuminen toimikuntiin

Porkkanaa vai piirakkaa?

Pitääkö vastata porkkanaa vaikka piirakka on makeampaa?

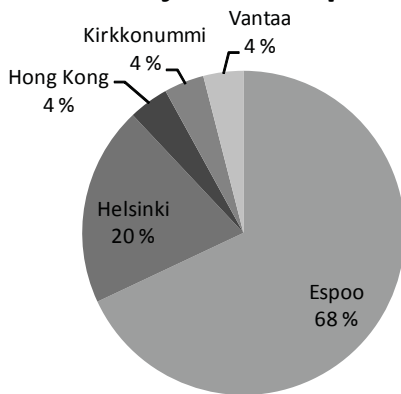
En oo vege! Joten lihapiirakkaa...

Itse asiassa kanaa, mutta kyllä piirakka kelpaisi.

Suomen ulkopuolella toimareita on syntynyt myös Rapolassa (Viro) sekä Lafayetessa (IN, USA).

Vastaajien asuinpaikka

Kysyttäessä toimareilta elämän tarkoitusta, olivat yleisimmät vastaukset eläminen, lisääntyminen, rakastaminen ja/tai rakastetuksi tuleminen ja hauskanpito. Myös mm. kuoleminen, muistetuksi tuleminen, 42, luonto ja siniaalto mainittiin. Kun taas kysyttiin, miksi kannattaisi vaihtaa Otaniemestä opiskelemaan kielitieteitä Turkuun, saatiin vastauksiin huomattavan paljon enemmän variaatioita. Yleisimmät syyt olivat kauniit naiset tai komeat miehet, hyvä, halpa ja riittoisa kebab, turun murre ja se, että Turku on kiva paikka. Myös hyvät yhteydet Tukholmaan, Beckhamien bongausmahdollisuus, Aurajoki jokilaivoineen, Turun Linna ja vapautus fyysikaalisesta kemiasta keräsivät jonkin verran kannatusta. Lisäksi eräs vastaajista vastasi tyhjentävästi: "Turun yliopisto suuntautuu leimallisesti niin kansainväliseen, kansalliseen kuin alueelliseenkin toimintaympäristöön korkeinta opetusta antavana oppilaitoksena. Venäjän kielimaisteri voi päätyä monenlaisiin tehtäviin työelämässä ja Turussa asuvat myös Matti ja Teppo".

Toimareilta kysyttiin myös äidin tyttönimeä. Keskimääräisin äidin tyttönimi oli Hanhinen. Tulokseen päästiin arvioimalla nimen ensimmäisen ja viimeisen kirjaimen toistuvuutta sekä sukunimen pituutta. Neljässä tapauksessa 22:sta nimi alkoi h:lla ja peräti seitsemän päättyi n:iään. Yleisin nimen pituus oli 8 merkkiä. Vastaajista vain muutamat tiesivät tai halusivat kertoa isänsä sotilasarvon. Upseereita (res) löytyi 6 kpl, mutta yleisin sotilasarvo oli alikersantti kolmella osumalla. Eräs vastaajista kertoi isänsä sotilasarvoksi luopio, jota ei Suomen Puolustusvoimissa yleensä pidetä sotilasarvona.

Toimareiden reaktionopeutta ja ajatuksen kulkua selvitettiin myös joukolla sanoja, joista ensimmäisenä mieleen tuleva asia piti kertoa. Sana Kemistikielta ei aikaasaanut kovin yllättäviä vastauksia, sillä yleisimmät vastaukset olivat neon-atomi, punaiset haalarit, ja killan virallinen väri sininen. Sana "kyli" sen sijaan sai aikaan jo jonkilaista hajontaa. Vaikka useimmille tulikin sanasta mieleen grillikyljet, kylkiluu tai erinäiset kiputilat, osasi kolme ihmistä vastata kysymykseen myös oikein. Oikea vastaus on siis penetraatio. Impedanssi toi monelle mieleen fysiikan kurssit. Kolmelle vastaajalle tuli impedanssista mieleen impotenssi. Kaikki kolme olivat naisia.

Impotenssistaan huolimatta killan toimarit vaikuttaisivat syväluotavan analyysin jälkeenkin ihan kelvolliselta.

approved by tisle

IE:n avautumisia

Moikka kaikille! Vuosijuhlamme Kondensatio oli ja siitä selvitettiin vähän liiankin hyvin, vielä odottelen mitä luurankoja kaapeista paljastuu... Pakettiauton puskuritkin säilyivät ehjänä vastoin kaikkia luuloja ja odotuksia. (Yatta!)

Kondensation myötä tuntuu kaikki tulevaisuudessa olevan paljon helpompaa. "Suurin työpiste" on jo takana ja tästä edes päin kaikki tulee jo rutiinilla? Toivottavasti, ainakin. Tulevaisuudessa pukkaa sitsejä lisää ja toivottavasti kaikki tekin osallistutte niille!

Seuraavaksi Kondiksen aikaan kuultua:

Kuva: Laura Pävle

- Kuinka vaikeaa on seurata aikataulullisia ohjeita ja tehdä asiat niiden mukaan?

- Hei, tänään tarvittais killan virallinen lippu tonne juhlapaikalle, missäköhän se on? ...*Insert 15 puhelinsoittoa* ... Jaa että se on jäänyt sihteeristöön lukkojen taakse syksyllä **vanhalta** raadilta. Ja on viikonloppu ja se on kiinni? Kivä ylläri! Onneksi löyty avaimellisia henkilöitä ni saatiin sekin juhlimaan(Kiits Ellu :>).

- Ai nää liput ei mahtunukaa tänne juhlapaikalle? Jesh!

Ehkä tämä riittää tältä erää.

Terkuin,

Matias

Kondensatio 119

Teksti: Antti Ahrelma, kuvat: Antti Karkola

Kemistikillan 119-vuotista taivalta juhlittiin tänä vuonna lauantaina 27.2. 124 juhlijan voimin. Juhlallisuudet alkoivat kutsuvieraiden ja edustajien kansoittamalla cocktailtilaisuudella lafkan yläaulassa. Portaista huolimatta raati sai tänäkin vuonna päänvaivakseen painavia ja typeriä lahjoja. Ainoa ehkä mainitsemisen arvoisen lahjan luovutti **Paineenpäästäjäin ritarikunta**, joka oli todennut killan puheenjohtajan kaulasta puuttuvan jotain ja lahjoitti killalle puheenjohtajan käädyn.

Kokkareilta **Julle** kavereineen kyyditsi juhlakansan busseilla Lauttasaareen **Ravintola Blue Peteriin** nauttimaan juhlaillallista. Juhla pääsi alkamaan hieman myöhässä tirehtöörin arvottua lippujen kohtaloa, mutta aikataulu saatiin kurottua kiinni seremoniamestarin taottua sauvallaan ripeään tahtiin.

Ruoan, juoman ja hyvän seuran lisäksi saimme nauttia **Nahkahousujen** lauluesityksestä ja **Tuomas "31" Hietalan** virtuoosimaisesta kitaroinnista. Lukkareiden lisäksi äänessä olivat herrat isäntä ja puheenjohtaja sekä juhlapuheen pitänyt professori **Ville Alopaeus**. Komppa Cupin voittanut **Lepracunts** tyhjensi Porvoon mitallisensa mukisematta ja myös killassa ansiokkaasti toimineita palkittiin. Hopeiset ansiomerkit jaettiin **Janne Andtsjölle**, **Päivi Kuosmaselle** ja **Minna Väkevälle**. Lisäksi kunniamaininnalla muistettiin **Heikki Harjua**, **Minni Pirttimaata**, **Paula Päivikettä**, **Tatu Rauniota** ja **Siiri Viljasta**.

Illan herkin hetki koettiin **Victor Heinäsen** pidettyä puheen naiselle, minkä jälkeen Kemistikillan mieskuoro vierailijoiheen lauloi koskettavan monotonisesti *Niin minä neitonen* -kappaleen avecilleen tai muuten vaan lähistöllä olleelle naiselle. Illan kruunasivat CanCan sekä vanhat tanssit, joita mahtui perinteiseen tapaan tanssimaan alle puolet juhlijoihin.

Lopulta oli aika siirtyä jatkoille takaisin Otaonnelaan JMT4:ssä sijaitsevaan bilemestään, jossa arvailtiin boolin koostumusta ja kreisibailattiin. **Smökki** oli taas **Kenin** ja työpHuksien ansiosta loihdittu näyttämään joltain muulta kuin itseltään. Viimeisen jatkobussin miespuoliset henkilöt pääsivät vielä nauttimaan Jullen järjestämästä specialohjelmanumerosta ja työnsivät jumittuneen jakeluauton liikkeelle. Kovimmat bilettäjät (pahimmat juopot toim.huom.) jatkoivat vielä jajakkoilla **Rantsulla** viihdyttää pitkään niitä hölmöjä, jotka olivat joutuneet sinne töihin.

Sunnuntaiaamu valkeni harmaana ja ankeana. Siltikin krapulainenjuhlakansalöysitiensä **JMT3A:han** nauttimaan silliaamiaisen antimista. Skumppa tuntui maistuvan itse kullekin ja päivän edetessä lähes tulkoon kaikki oli saanut jonkinlaisen hymyn huulilleen. Kännimaahan suunnannutta laivaa ohjasi pääasiassa **kapteeni Pieviläinen** ja matka-aktiviteetteihin kuului syöpöttelyn ja juopottelun lisäksi mm. Wii sekä ensimmäistä kertaa päivänvalon nähnyt **Tisleen maailma**. Risteilyn loputtua iltapäivällä porukka hajaantui ja osa jatkoi juhlintaa vielä, kun taas toiset menivät kotiin lepäämään.

UV:n kuulumisia

Heimoi!

Oon Riina/Liisa/miksiikinähaluatkutsuakkaan lappeen Rannasta ja oon tänä vuonna ulkovastaava. Ulkovastaavana hoidan yhteyksiä muihin kiltoihin ja kemistiseuroihin. Johdetaan R²-tiimin kanssa UT:n toimintaa eli siis potkitaan persuksille (jos on tarvis). Järjestän myös lukuvuoden aikana kaksi urailtaa ja hankin niihin puhujat. Ensimmäinen urailta meni ihan hyvin vastoinkäymisistä huolimatta. Nyt keväällä on tullut lähinnä istuttua kaikennäköisissä kokouksissa ja etsittyä osoitteita kutsuille sekä muille härpäkkeille. Mutta kivaa on ollu!

Silloin tällöin ulkovastaavan tehtäviin kuuluu myös järkätä Kemiät kohtaa-tapahtuma. Tällä kertaa arpa ei osunut miun kohdalle, joten pääsin vain nauttimaan kyseisestä tapahtumasta. Ei kyllä harmita yhtään! Siitä seuraavassa.

Kemiät kohtaa (komiat kehtaa) Oulussa 10.-12.3.

Aluksi vähän esitietoa tästä mahtavasta tapahtumasta. Eli kyseessä on tapahtuma, jossa eri paikkakuntien kemistiteekkarit pääsevät tutustumaan toisiinsa. Yleensä ohjelmaan kuuluu yritysvierailuja sekä saunomista, sitsaamista tms. Viime vuonna tapahtuma järjestettiin täällä Otaniemessä ja tänä vuonna tuolla kylmässä pohojosessa Oulussa. Paikalla oli porukkaa täältä Niemestä, Tampereelta ja paikallisesta väestöstä. lappeen Ranta feidasi.

Ja sitten ei niin virallinen osuus:

Ti 9.3

Tenttiviikko ohi, joo! Yöjuna till Uleåborg, joo! Viisi ihmistä kolmen hengen todella ahtaassa makuuvaunussa, joo! Ihankivajuu. Hilpeä joukkomme koostui neljästä raadin jäsenestä ja yhdestä vanhasta. Ainakin ravintolavaunu tykkäsi. Ja joku nimeltämainitsematon henkilö kaatoi tuopin... Peuran syliin (piste!). Lusikka on muuten kiva juttu, ainakin Ripan kanssa. En sitten tiä miten Juhon ja Mikon yö sujui, ei ainakaan kuulunu mitään pahempia ääniä.

Ja totta kai ”ihana” puheenjohtajamme MS Peura sai mahtavan idean, että kukaan ei mene nukkumaan ennen kuin Smirno-pullo on tyhjä. Olo oli aamulla mitä mahtavin.

Ke 10.3

Herätys klo X ja kipinkapin ulos junasta. Asemalla odoteltiin hostiamme Jussia, joka sattuneista syistä oli myöhässä. Paku oli vissiin lukkojen takana, tai jotain. Jussi vei meidät paikallisten asukkaiden tykö ja esitteli meille paikallista asumiskulttuuria. Kiltiksethän on tunnetusti asumista varten. Oli muuten hieno kiltis! 48 tuumanen telkkari kelpais kyllä, vinkvonk!

Kiltikseltä jatkettiin ensimmäisiin xQ-kohteisiin Eka Chemicalsille ja Arizona Chemcalsille. Siellä meille tarjottiin oikein maittava päivällinen. Päivällisen jälkeen oli vuorossa parit kalvosulkeiset, joissa eräs nimeltämainitsematon henkilö meinas nukahtaa (piste!). Päästiin myös katselemaan tehtaan puolelle.

Excujen jälkeen suunnattiin saunalle, jossa yövyimme. ”Miten täällä Oulussa saunotaan?” – oli päivän kysymys. Myös tamperelaiset ilmaantuivat paikalle jossain vaiheessa iltaa. Näköjään Tampere-Oulu reitissä menee n. 10 tuntia autolla, ihan taidokasta! Illan aikana saunottiin sekä pelattiin aivan tuoreella Kimblellä (joka siis päätti mennä rikki). Oululainen baarikulttuuri tuli myös tutuksi, en kyllä kuollakseni muista baarin nimeä. Sitten nukuttiin, kukin tyylillään. Eräs nimeltämainitsematon tykkäsi pukkarin lattiasta.

To 11.3

Herätys, kamat kasaan ja vierailu viimeiseen xQ- kohteeseen Chempolikselle. Siellä päästiin tutustumaan labroihiin, tuotantoon sekä valvomoon. Meille tarjottiin myös pullakahvit/kaljat, suurimmalle osalle enemmänkin kaljat. "Kaiken sä saat, mut et mun kaljaa"

Seuraavana oli vuorossa perinteinen kyykkäturkaus, jossa otaniemeläiset ottivat niinsanotusti turpaan, ja pahasti. Hauki on hieno kala. Oululaisten villi veikkaus oli, että myö ei selvittäis illan sitseille asti. Hähää, väärin!

Torstai-ilta huipentui sitseihin, jonka teemana oli puistokemistit ja sen näköistä porukka kyllä olikin. Ruokana oli teeman mukaisesti hernaria ja metukkaa, nam! Puheita pidettiin illan aikana ihan luvan kanssa ja opittiin myös uusia lauluja, tai ainakin outoja versioita vanhoista. Päästiin myös antamaan meidän lahja isännille, eli pörkkä ja korttipakka. Oululaiset innostui pörkkästä ja sitä nähtiin illan aikana melkei missä tahansa, esim. saunassa tai hostin mahassa/päässä.

Ilta jatkui pitkälle aamuun ja kotimatka lähdettiin samoilla silmillä.

Pe 12.3 Kotimatka

Zzzzzzzzzzz????!=?!=!!##@@@
WTF?! "En ole ihmisolento"
"Kerää ittes" "Eeei pysty"

Loppusanat

Reissussa opittiin paljon kaikkea hyödyllistä, kuten että "perse voi olla märkä vain jos on ripuli" ja et "kantsii dokata, illassa lähtee neljä kiloo". Myös huomattiin et riippumaton elin voi tarkoittaa jopa kolme asiaa (mietippä sitä!). Ripa "Ritva" omistaa optimipepun. Ja opittiin puhumaan sujuvaa Porvoota!

KIITOS OULU, OOTTE
IHQUI!!!!!!!!!!!!111111

Ja tamperelaisetkin on
ihan kivoja ;)

Pelkoa ja kaljaa Hervannassa

Flowbats tullessa OSM Futsal 2010 -kisoissa!

Harvemmin tulee elämässä vastaan tilannetta, että lähtisi mielellään Tampereelle. Nyt niin kuitenkin pääsi käymään, kun killasta lähti joukko urhoollisia miehiä puolustamaan omaa sekä ylioppilaskunnan mainetta ja kunniaa Hervantaan 26.-28.3. Matkaan päästiin perjantaina vain puoli tuntia suunniteltua myöhemmin ja välitankkaukset suoritettiin toisen auton osalta Vantaalla ja toisen Riksun ABC:lla. Lopulta saavuimme Tampereelle sopivaan aikaan ja ehdittiin kaupasta poistamaan hieman hiivaa ja aamupalaa ennen perjantai-illan ottelua. Turnauksen ensimmäinen ottelu pelattiin Hervannan amiksessa (extremematkailua tämäkin) Pallomahoja (Tamko) vastaan. Flowbats oli tyly vierailija ja latoi ensimmäisellä puoliajalla tauolle 3-0 lukemat. Toisella puoliskolla alkoi enemmänkin olla urheilujuoman nauttiminen mielessä pelaamisen sijasta, mutta lopulta peli päättyi 7-4 voittoon vastustajan kannattajajoukon huutelusta huolimatta lähinnä Timosen dominoinnin ansiosta.

Pelin jälkeen pääsimme hetken odottelun ja urheilujuomien nauttimisen jälkeen majoittumaan Hotelli Torniin, jossa tilaa olisi ollut melkoiselle huutosakillekin. Ilta sujui leppoisasti palauttavia

juoden, triviaalia pelaten ja tasaisin väliajoin mikropizzan valmistumista tarkoittanutta kilahtelua kuunnellen. Tulipahan myös käväistyä kampuksella nauttimassa pari Keisaria. Lopulta trivial saatiin päätökseen vanhusjoukkueen dominoinnin jälkeen ja väsymys alkoi painaa päälle. Onneksi pelistä jäi jotain sentään käteen. Kuka ei haluaisi tietää, kuka imetti eduskunnassa 1995 tai millainen vitsi on ekivookkinen.

Lauantaiaamu valkeni harmaana ja krapulaisen joukon kömpiessä sängyistään pidettiin taktiikkapalaveri allekirjoittaneen johdolla ja mietittiin 2-2-taktiikasta 1-2-1-taktiikkaan eli ns. timanttiin siirtymistä. Palaverin jälkeen harras joukkueemme lähti kohti Hervannan keskustaa tyydyttämään suolan- ja rasvanhimomme. Ensimmäinen löydetty paikka vaikutti liian siistiltä, ja löysimmekin

toiselta puolelta katua viihtyisemmän paikan. Pizzat olivatkin siellä maukkaita ja rullakebabit lähes reiden paksuisia. Tankkauksen jälkeen täydensimme Hotelli Tornin jääkaapin sisältöä tuttuun tapaan Ässästä ja muita tarvikkeita laadukkaasta toppahousuvalikoimastaan tunnetusta Vapaa Valinnasta.

Toisessa ottelussa vastassa oli Real Torspo (HYY). Alkuun kokeiltu timanttimuodostelma ei toiminut odotetulla tavalla, mutta siirtyminen takaisin vanhaan taktiikkaan piristi joukkuetta siten,

että tauon 3-2-johto kasvoi toisella puoliajalla 9-2-voittoon. Erityisen hienon pelistä teki se tosiasia, että jokainen joukkueesta merkkautti itselleen vähintään yhden pisteen! Viimeistään peli irrotti viimeisetkin krapulanrippeet kehoistamme ja kävimme vielä varmuuden vuoksi vielä Ässässä ja Handelissa matkalla majapaikkaamme.

Ilta lähti nopeasti käymään hiivan voimalla ja kohta saimmekin kuningasidean lähteä scouttaamaan seuraavan päivän vastustajaa. Vastustajan maalivahti kostautui Vicin vanhaksi tutuksi, mutta emme saaneet häntäkään houkuteltua mukaamme. Loppujen lopuksi scouttaamisestakin oli hyötyä, kun kuulumme, että yöllä siirryttäisiin kesäaikaan eli meiltä viedään tunti selviämistä ja nukkumisaikaa. Seuraavana otteluna kentällä pelattiin naisten sarjaa, jota jäimme mielenkiinnolla katsomaan. Suoritimme pelaajille syväanalyysin jo lämmittelyn aikana ja havaintomme osoittautuivatkin ottelussa oikeaksi. Päällimmäisinä mieleen jäi Tappajakasi ja tulipa sieltä Isan kaverikin bongattua. Peliä ei kuitenkaan jaksanut katsoa ensimmäistä jaksoa pidemmälle ja päätimme lähteä takaisin kämpille. Osa porukasta kävi vielä testaamassa rullakebabit, mutta rullat olivat enää pohkeen paksuisia. Tornissa jatkoimme itsemme sivistämistä trivialilla ja saimmekin tietää mm. Svastikasta. Casablancat ja maantiedot tuntuivat olevan eräälle tiimille vaikeita. Lehmät ja paskat sen sijaan tuntuivat lasten leikiltä.

Aamulla soivat herätykset kauniissa kaanonissa kukonlaulun aikaan, kun aloitimme Via Dolorosan kohti alkulohkon viimeistä peliä FC Kauppareita (Tamy) vastaan. Kaikki tuntuivat olevan yksimielisen tyytyväisiä, ettemme lähtenyt illalla keskustaan "käymään". Pelissä oli pientä kankeutta ilmassa ja olimmekin ensimmäistä kertaa turnauksen aikana tappiolla. Toisella

puoliajalla alkoivat pallot pomppia meillekin ja nousimme 3-4 tappioasemasta 6-5 voittoon, jolla varmistimme myös lohkovoiton ja paikan finaaliin. Finaalipaikan kunniaksi päätimme syödä hieman terveellisemmin eli Subwayssa, joka kuitenkin aukesi vasta muun kauppakeskuksen mukana puoliltapäivin. Saimme onneksi kohtalotoverin paikallisen alkuperäisväestön edustajasta, joka kohteliaasti kyseli, olisiko kyseisenä päivänä ollut maanantai. Valitettavasti oli vielä sunnuntai, jolloin kyseinen mieshenkilö poistui lähimpään publiin mutisten jotain eilisen metsikköön menemisestä. Italian BMT:n jälkeen päästiin ansaituille päiväunille.

Päiväunien aikana oli kehittynyt huippu jännittävä tilanne, kun joku oli huomannut, että finaali alkaakin tuntia myöhemmin kuin luulimme. Tämän ansiosta saimme paikat siivottua ja kamat pakattua suunniteltua paremmin ennen finaalia. Lopulta h-hetki oli käsillä ja kauan odotettu finaali FC Pakkasta (TYY) vastaan pääsi alkamaan. Menimme täysin shokkiin heti alussa, kun huomasimme, että vastustajalla on yksi naispuolinen pelaaja ja miespuolisten pelaajien olevan puolet Keisariakin kookkaampia. Ensimmäisellä puoliskolla molemmat sumputtivat pelin tiukasti ja tauolle siirryttiin 1-1 lukemissa. Vastustaja pääsi rankaisemaan lepsuilusta keskialueella heti toisen jakson alussa, minkä jälkeen jouduimme keskittymään hyökkäämiseen ja Jukka joutuikin vielä antautumaan maalilla kahdesti ennen viime hetkillä tullutta 2-4 kavennusta. Se oli kuitenkin laiha lohtu ja palkintopokaali lähti vastustajan mukana Turkuun.

Voitonskumppa jäi juomatta ja mestaruuskylpy Kauppakeskus Duon suihkulähteessä tekemättä, mutta reissu tarjosi kuitenkin paljon hyvää. Ensi talvena vedetään tiukka punttiikuuri pihveille sekä pohkeille ja lähdetään kirkastamaan mitalit kultaisiksi sinne, missä ikinä turnaus pelataankaan. Kaikkensa antaneet soturit kömpivät uupuneina autoihin ja matkasivat Toijalan ABC:n Hesen kautta koteihinsa Otaniemeen ja ties minne.

Antti Ahrelma

Kirjoittaja on opiskelijoiden SM-futsalin rentosarjassa toiseksi sijoittuneen joukkueen, Flowbatsin, kapteeni

Idea Aalto on Tracksistä syntyi muutaman ei niin kemistin teekkarin pääkopassa joskus ennen joulua 2009. Ajatus sadan aaltolaisen änkemisestä junaan ja kuljettamisesta Shanghain maailmannäyttelyyn oli tietysti aivan älytön ja homma alkoikin salapolitiisyydellä, eli selvittämällä onko edes mahdollista saada omaa junaa käyttöönsä ja kulkemaan Helsingistä Shanghaihin. Juu sai. Ja juu se olisi ollut tosi kallista.

Apuun tuli matkatoimisto, joka ryhtyi selvittämään junalogistiikkaa ja sopivia vaihtoehtoja. Junan varmistaminen ei ollutkaan aivan niin yksinkertaista edes kokeneille matkanjärjestäjille ja ratkaisu varmistuikin vasta juuri ennen hakuDL:n loppumista. Koska koko homma oli niin totaalisen epäselvä, jäi jälkihaku vielä auki, jotta halukkailla olisi vielä mahdollisuus ilmoittautua varasijoille (tjsp). Privaattijuna siis kulkee Moskovasta Kiinan rajalle, josta kikkailemme itsemme Pekingiin ja sieltä edelleen Shanghaihin. Toivottavasti pääsemme myös joskus kotiin.

Matka kestää noin kymmenen päivää, eikä aikaa ole tarkoitus käyttää vain maisemien katseluun. Junassa järjestetään ohjelmaa yrityscase-työpajoista viihteellisempään toimintaan ja pidemmillä pysähdyksillä käymme tekemässä invaasioita kaupunkeihin Venäjällä, Mongoliassa ja Kiinassa. Mukaan lähtee opiskelijoita Aallon kaikista kouluista ja lisäksi opettajia ja muita fiksuja tyyppejä, joiden ei anneta häiritä hauskaa matkaa!

Jännityksen kohteena on vielä nettiyhteyden toimivuus, sillä matkalta halutaan olla yhteydessä myös muuhun maailmaan.

Jos kaikki menee hyvin, pääsee raiteilla olevien kuulumisia seuraamaan reaaliaikaisesti. Varmuuden vuoksi junaan otetaan myös dokumentointitiimi, joka tuottaa niin elävää kuin still kuvaa, sekä tekstiä matkan kommelluksista.

Etkö ole lähdessä reissuun mukaan? Ei hätää! Kaikki aaltolaiset ovat tervetulleita läksiäisbileisiin, jotka järjestetään ennen junan lähtöä!

Ulkomaan excut - viihdettä ja ammatillisviihteellistä toimintaa

Prosessiteknillinen kerho järjestää kahden vuoden välein parin viikon mittaisen ulkomaan excun. Seuraavan kerran exculle lähdetään **vuoden päästä keväällä**. Lähivuosina PrTK on käynyt exculla mm. Itä-Euroopassa (Unkari, Romania, Bulgaria), Kaakkois-Aasiassa (Singapore ja Malesia) ja Keski-Euroopassa. Excuilla ei tyydytä pelkästään yritysvierailuihin, vaan myös hauskaa ehditään pitämään. Toisinaan enemmän kuin arvaisikaan...

Exculle pääsevät mukaan kaikki siitä kiinnostuneet PrTK:n jäsenet. Ja mikä parasta, kaikki pääsevät myös vaikuttamaan excun suunnitteluprosessiin. Excun kohdema(t) valitaan **excukokouksissa**, samoin ajankohta ja muut suuret linjaukset.

Ensimmäinen excukokous on jo 19.4!

Jos haluaa olla mukana tekemässä excusta juuri omansa laista, voi myös liittyä **excun järjestelytoimikuntaan**. Toimikunta hoitaa suurimman osan käytännön järjestelyistä, kuten excukohteisiin, majoituksiin ja kuljetuksiin soitteluun ja sumplimiseen. Toimikuntaan pääsee mukaan tulemalla paikalle ensimmäiseen excukokoukseen tai ilmoittamalla halukkuudestaan allekirjoittaneelle. Lisätietoja saa myös samaiselta kaverilta.

Excu 2007

Excu 2009

Janne Andtsjö, PrTK 2011 excun pääjärjestäjä

Malsa rantasaa?!?

Vappuna lunta? Lahkeet markana loskasta? Jaatavan kylma?

Kiitos lentoyhtioiden hintakilpailun, Kaakkois-Aasiaan pääsee 400-500 eurolla lahes mihin vuodenaikaan tahansa. Enaa tarvitsee paattaa kohde.

Filippiinit, Cebu – puolipilvista +33

Sukellusta, snorklausta, tinkimista.

3,5 miljoonan asukkaan kaupunki Filippiinien keskiosassa. Kuuluisa ymparoivien saarien koralleista. Oman veneen, kapteenin ja snorklaustarvikkeiden vuokra päiväksi kahdelle 25e. Lennot ehdottomasti Cebu Pacificilla - lennoilla soitetaan rappia (!)

Thaimaa, Ko Pha Ngan – aurinkoa +35

Testaamaan kisakuntoa.

Malesia, Langkawi – aurinkoa +34

Kulinaristisia nautintoja.

Langkawi mielletään usein turistien pilaamaksi paratiisiksi, mutta vuokraamalla auton/skootterin (auton vuokra 20e/pva), saaresta saa paljon enemmän irti. Mahtava malesialainen illallinen juomineen 1,6e.

Macau – aurinkoa +30

Pokeria, rulettia, black jackia.

Macau oli vielä 1999 osa Portugalia ja nykyään Hong Kongin ohella toinen Kiinan erikoishallintoalueista. Maailman suurimman kasinon Venetianin alla on ostoskeskus, jossa shoppailun valilla voi ajella gondolilla, jota ohjaavat tietenkin aidot italialaiset gondolieerit!

Singapore – aurinkoa +32

Shoppailua.

Kieltoja, lakeja, ohjekylttejä, mutta samalla kaupunki tainna ostoskeskuksia. Tsekkää formuloiden katurata ja kaupunkiin rakennettu lomasaaari Sentosa, jonka uusi kasino on turisteille ilmainen, mutta paikallisten sisanpaasymaksu jopa SGD100! (yli 50e) Huhu kertoo, etta Singaporesta loytyy baari, jossa biletetaan rullatuoleissa. Juo niin paljon kuin jaksat ja sammu tuoliisi.

Hong Kong - aurinkoa +28

Ladies night out.

Joka tiistai Tsim Sha Tsuissa, keskiviikko Wan Chaissa ja torstai Lan Kwai Fongilla järjestetään ladies night, mikä tarkoittaa ilmaisia juomia naisille koko illan. Cosmopolitaneja, mojitoja, sangrioita etc. ainoana rajana oma viinapaa.

Olet nuori ja komea kenkä. Edessäsi siintää kaikki nuo kutkuttavan halvat, valloittamattomat tontit. Lähdet itsetuntoa uhkuen matkaan. Palaat nopeasti kuitenkin maan pinnalle verokarhun kähmiessä suuren osan omaisuudestasi. Pää pystyyn, ei vielä saa luovuttaa. Ostat nopeaan tahtiin Helsingin keskustasta mitä parhaimmilta sijoituksilta kuulostavia katuja. Ah, Esplanadi, Unioninkatu sekä kruununa kokoelmassasi Mikonkatu. Olet maailman huipulla. Voitat jopa kauneuskilpailun!

Samaan aikaan toisaalla, verivihollisesi Laiva seilaa Aallon harjalla. Löytyy Bulevardi, Tehtaankatu sekä hotelli Erottajalla. Onnistut kuitenkin välttämään hänen sudenkuoppansa kierros toisensa jälkeen ja kyhäilet mielessäsi laivalle Titanic-maisia skenaarioita. Juuri fantasiasi kliimaksissa tarttut noppiin ja päätät viettää yösi hotellissa. Rahaa sinulla ei ole maksaa, katsot armoa anellen kilpakumppaniasi ahneisiin silmiin ja ratkeat ryppäämään.

Monopoli-lautapelin kehitti yhdysvaltalainen työn myyntimies Charles B. Darrow. Alkuperäisen pelin kadut ovat Atlantic Citystä, minne Darrow oli perheineen tehnyt aiemmin matkan. Suuren yleisön tietoisuuteen Monopoli tuli vuonna 1935 Parker Brothersin aloittaessa sen markkinoinnin. Sittemmin Monopolista on tullut kymmenittäin erilaisia versioita, aina Suomi-versiosta megacooliin Star Wars-versioon.

Kuten kaikista laadukkaista peleistä, on myös Monopolista kehitetty juomapeliversioita. Tässä kuitenkin sen ainoan, oikean ja toimivan säännöt.

Sääntöjen perustana ovat normaalit Monopolin säännöt seuraavin muutoksin.

1. Pelaajat aloittavat puolella alkuperäisestä rahamäärästä. Tyhjentämällä 0,33l kokoisen miedon alkoholijuoman, saavat he saman rahasumman kuin lähtöruudun ohittamisesta.
2. Ostaessaan tonttia joutuu pelaaja ottamaan huikkia tontin värikoodin järjestysluvun mukaan. Eli halvimista värikoodeista yksi huikka, seuraavista kaksi ja näin edelleen aina kalleimpien tonttien kahdeksaan huikkaan. Ostaessaan aseman ottaa pelaaja neljä huikkaa.
3. Vesi- tai sähkölaitosta ei voi ostaa. Joutuessaan jompaankumpaan, pelaaja heittää kahta noppaa ja juo silmäluvun verran huikkia.
4. Pelaajan joutuessa vankilaan, aloittaa vankilaan joutuneen vasemmalla puolella oleva pelaaja vesiputouksen siten, että vanki lopettaa viimeisenä.
5. Pelaajan heittäessä tuplan, kaataa hän n. kaksi sormen leveyttä omaa juomaansa pelipöydän keskellä sijaitsevaan sakkotuoppiin.
6. Kaikki verot ja sattuma/yhteismaa-korteista tulevat maksut maksetaan keskelle pelipöytää, ei pankkiin.
7. Pelaajan päästessä Vapaa pysäköinti -ruutuun, saa hän keskelle maksetut rahat, mikäli tyhjentää sakkotuopin. Jos toinen pelaaja saapuu vapaa pysäköinti -ruutuun kun sakkotuoppi on edellisellä vielä kesken, siirtyy sakkotuoppi viimeksi ruutuun tulleelle. Tuopin tyhjentäjä saa rahat.
8. Joutuessaan Sattumaan pelaaja ottaa korteissa olevien numeroiden verran huikkia. Esimerkiksi, jos kortissa sanotaan maksa 250, ottaa pelaaja $2+5+0=7$ huikkaa. Yhteismaassa toimitaan samoin, mutta pelaaja saa määrätä huikat toiselle pelaajalle.

Kysy ihmiseltä: Vuoren Suvi

Harva henkilö on kemisteille yhtä rakas kuin Vuoren Suvi. Suvi on tarjoillut uskollisesti ruokaa Ravintola Kasperissa (tuttavallisemmin Vuori) jo yli 6 vuoden ajan. Suvi pitää yhtälailla kemisteistä ja arveleekin tuntevansa ainakin 100 kemistiä ja osan jopa nimeltä.

Vuorella tarjotaan monia hyviä ruokia, joista Suvi ilmoittaa omaksi suosikikseen perinteisen makaronilaatikon. Vuorella pidetään muutenkin perinteistä kiinni. Hernekeittoa ja pannaria tarjotaan aina torstaisin. Suvi ei tiedä mistä tämä perinne on saanut alkunsa, mutta näin on aina tehty eikä siitä parane lipsua!

Normaaliin työpäivään kuuluu ruoan myyntiä, annostelua ja pientä siivoilua, sekä tietenkin makutesti! Suvi ja muut Vuoren tädit varmistavat henkilökohtaisesti että ruoka maistuu hyvältä eikä sitä ole myrkytetty.

Suvi on töissä toisinaan myös viikonloppuisin Smökissä. Normaaliapäivästä eroten lauantaina teekkarit ovat kuulemma väsyneemmän oloisia ja useilla on silmäpusseja. Lisäksi viikonloppuisin huomattavan moni näyttää pukeutuvan paremmin ja saapuu frakki päällä lounaalle. Teekkarit ovat hauskaa ja näkyvää väkeä, kuitenkin suurempia ongelmia ole ollut. Kouluruokaloissa yleistä käsidesin väärinkäyttöä ei ole havaittu.

Haastattelijat: Juho Perälä, Tatu Raunio

Kemiasta Suvi myöntää tietävänsä aika vähän. Testasimme kuitenkin nopeasti Suvin kemian tuntemusta.

Mikä on Suvin lempijuttu kemiassa?

”Hajuvedet, eikös niiden tekoon kuulu kemiaakin.”

Vesi on kemiallinen yhdiste, mutta mitä se sisältää?

”Eipä mitään kai..”

Suvi pitää Vuorella padat lämpimänä ja kemistipojat ruodussa.

Olvi Neluricup kuvakollaasi

31.3. - Kaikkiaan neljä uljasta Corona-paria kokoontui ottamaan kepeistä mittaa Olvin sponssaamien juomien turvin. Ja Top Gun Soundtrackin.

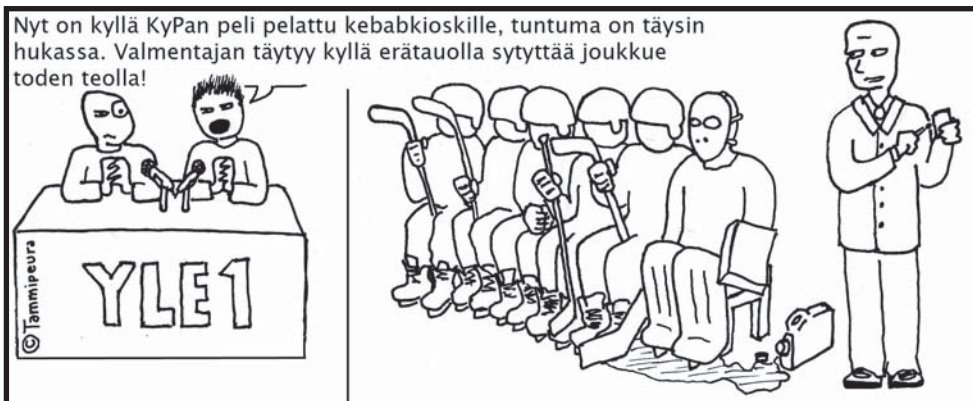
KULTTUURIPLÄJÄYS

Raskaat opinnot vaativat raskaita huveja. Toisaalta joskus sitsaamisen ja saunomisen ohella kannattaa vaalia myös omaa kultturellimpaa puoltaan.

Tisle kokosi yhteen osioon kätevästi kattavahkon otannan eri kulttuurilajeja. Osiosta löytyy erityisesti teekkareille ominaisia kulttuurin muotoja, kuten wappulehtiä ja jäynäämistä. Teekkarispeksin tai elokuvien ystäviä ei myöskään ole unohdettu elokuvien ystäviä hemmotellaan peräti kahden jutun voimin.

Miksi kulttuuripläjäys kannattaisi lukea? No tietysti...

Koska se on parasta kulttuurien tuntemusta.

Sarjakuva ei varsinaisesti liity kulttuuripläjäykseen mitenkään.

Kemistikillan kulttuuritarjonta 2010

Kemistikillassa on ehditty harrastamaan kulttuuria tänäkin vuonna. Olutkulttuuri-ilta keräsi toistakymmentä kemistiä puulaisten seuraksi oluita maistelemaan ja oluttietoutta kuulemaan. Speksiä käytiin katsomassa 20 hengen voimin 29.3. Gloriassa.

Keväällä on lisäksi tulossa vielä Leffailta, kutakuinkin samaan aikaan tämän lehden ilmestymisen kanssa. Leffaillassa katsotaan hyvällä porukalla loistavia elokuvia. Tai loistavalla porukalla vähän huonompia elokuvia. Elokuvia porukalla kuitenkin.

Syksyllä on luvassa taas täyttä tykitystä myös kulttuuririntamalla, tästä kuitenkin lisätietoa myöhemmin!

t. Janne, kulttuurivastaava

Vakavan huumorin lähteillä

Teekkareille on aina ollut ominaista mennä sinne, minne muut eivät ole uskaltaneet ja etsiä jotain uutta ja odottamatonta. Wappulehti Julkku on paikannut tämän kaipuun verbanaalia aukkoa jo yli kolmenkymmenen vuoden ajan tuottamalla parillisten ja aurinkoisten wappujen riemuksi ja ratoksi lukupläjäyksen vailla vertaa.

Julkun huumori pureutuu nokkelasti ja odottamattomista näkökulmista ajankohtaisiin ilmiöihin aina ahdasmielisten lakkoilusta rikkeisiin Aalto-yliopiston graafisen ilmeen soveltamisessa. Vastoin kaikkia ennakko-odotuksia ei vakavastiotettava huumori synny hetkessä, vaan se on synnytetävä sopivasti liukastettuun prosessiin turvautuen.

Kaiken hauskuuden lisäksi tuo Julkku myös odottamattomia hyötyjä tavan teekkarin elämään. Wappulehden myyminen on sekä hauskaa, että finanssipoliittisesti kannattavaa, sillä myynnillä saa paikattua mukavasti wappubudjettiaan. Mikään ei myöskään voita wapun jälkeen niitä älyttömiä julkunmyyntistooreja, joita sankarimyyjältä löytyy takataskustaan.

JULKKU

Nyt voit auttaa Kemistikiltaa juhluvuoden varainkeruussa myymällä Julkkua! Wappumieli kaupan päälle! Lisätiedot killan nettisivulta.

Se toinen lehti

Julkun lisäksi Otaniemessä julkaistaan toistakin wappulehteä, Äpyä.

Äpy-lehteä on julkaistu vuodesta 1948 lähtien. Julkaisu tuntuu ja näyttää erilaiselta joka kerta. Ikimuistoisen äpymäisiä hetkiä ovat tarjonneet mm.

Äpylaukku (1960), maitopurkkia erehdyttävästi muistuttanut Mjölkkiäpy (1979) sekä kännykän muotoinen Räpylä-Äpy (1991). Näiden lisäksi muistetaan tietenkin koko wappukansan vaahtoon hukuttanut Vaahtoäpy (1967), "Anteeksi, minne tämä taksi on menossa?" -kappaleen sisältänyt gramofonin muotoinen Äpyfoni (1983) sekä edellinen Finnish Design Äpy (2007).

Kiltisjäynä pHysisteille

Teksti: Niklas Ilkka, kuvat Elina Honkanen

3.2.2010 kello 17.xx melkein-kapteeni Joonas Paavola antaa joukolle pHukseja käskyn: "pHyysikot ovat julistaneet kemisteille sodan ja aikovat sabotoida rakasta kiltahuonettamme. Hyökkäyksen ollessa paras puolustus suoritamme jokavuotiseen tapaan ennakoivan vasta-iskun, kohteena vihollisen tukikohta. Käyttäkää aseina Kemistikillan piikkiin hankittuja 300 nippusidettä

ja kahta rullaa lankaa. Pankaa huone pakettiin ja käsitelkää samoin väijyyn jääneet pHysistit. Onko kysyttävää? Liikkeelle!"

Kello 17.zz. Iskujoukko on piiloutunut viholliskiltiksen viereiseen huoneeseen, odottaen pHyysikoiden poistumista. Melkein-kapteeni Paavola vilauttaa naamaansa kiltiksen lasiovellalla, saaden pHysistit pakenemaan takaovesta. Kemistisissit astuvat sisään ja Paavola ohjeistaa: "Katsotaan ensin, mitä voidaan tehdä ja aloitetaan sitten vaikka..." Paavolla jää lause kesken, sillä maito on jo maassa. Niputettu maitotölkki saa seuraa mukeista ja kaksi skumppapulloa additioituu siististi kiinni hanaan. Kahvinkeitin, muovinen joulukuusi, AA-kokoelma, sakset ja muut terävät esineet, kaapinovat, naulakot, tyynyt, opastekilpikollaasi ja farkkutakki – kaikki häpäistään, kun villiintynyt pHuksijoukko repii nippusiteitä minkä kerkiää. Tietokoneen sabotointiin keskittynyt pHuksi Elmeri Waljus kuvailee jälkikäteen osuuttaan:

"Mietittiin miten hiiri saataisiin mahdollisimman hankalakäyttöiseksi ja siitähän se sitten lähti. Kun hiiret (2 tietokonetta) oli niputettu yhteen, oli näppäimistön vuoro löytyä jalkalampusta. Tässä vaiheessa alkoi yhteistoimin löytyä ideoita, miten tietokoneen avulla tehtäisiin pHysistien elämästä vielä hankalampaa: Spotify ja Ellan & Aleksin Kakkaa Lumella repeatilla, kuitenkin niin että sitä ei voinut hiirellä tai näppäimistöllä hallita, myös volumensäättö teipattiin ja niputettiin piiloon, puhumattakaan näyttöpiuhasta. Itseäkin alkoi mokoma renkutus jossain vaiheessa ärsyttää, olisihan sen voinut viimeiseksikin laittaa päälle ennen lähtöä."

Kun siteet loppuvat, aletaan vetää lankoja ristiin ynnä rastiin. Liikkeissään saa olla varovainen, ettei kompastu ja pannuta päin pöydälle sidottua isoa kattilaa. Ennen vetäytymistä kakkaiselta lumelta – siis kiltikseltä muovikirjaimista muotoillaan ytimekkäät terveiset: From Kemistit With Love.

Teekkarispeksi: Musashi

Kemistikillan tämänkertainen kulttuuritapahtuma suuntautui 29.3 Gloriaan, jossa Teekkarispeksi esitti vuoden 2010 speksinsä Musashi. Meillä kemisteillä oli vahva panos speksissä, sillä esiintyjinä sekä taustajoukoissa oli yhteensä kolme kiltalaista: Jenny Manninen näyttämöhistorian irstaimpana shogunina, Minni Pirttimaa bändin huilistina ja maestrona sekä Päivi Kuosmanen, joka vastasi pallokalan maksasta ynnä muusta rekvisiitasta.

Draamaa, huumoria, juonikoukkuja, salamannopeaa improvisaatiota sekä koskettavia musiikkiesityksiä; näistä on hyvä speksi tehty.

Juonen ei voi väittää kalpenevan monille Hollywood-elokuville, ja vaikka rahoitus oli luultavasti Kurosawan Rania ja Seitsemää samuraita pienempi, päästiin speksissä kokemaan lähes vastaavaa shogunin hovin juonittelua ja samuraimystiikkaa. Iso kiitos tunnelman luomisesta kuuluu puvustukselle sekä rekvisiittaosastolle, jotka onnistuivat loihtimaan näyttävän miljöön tarinalle. Koko speksin ajan tarina kulki

luontevasti eteenpäin, toimintakohtauksissa riitti säpinää ja dialogeissa tunteet pääsivät valloilleen. Näistä on kiittäminen ohjaaja Helena Lemistä ja apuohjaajaa Susanna Ruohosta.

Speksin parhaimpiin musiikkiesityksiin kuului ehdottomasti prinsessa Matsuhimen laulu onnettomasti päättyvästä

elämästään ja rakkaudestaan hovin miekkailunopettajaa Kojiroa kohtaan. Toisella puoliajalla myös Jesuiitta "Jari Sarasvuo" Rodrigues sai estradin kokonaan itselleen ja sytytti yleisön Iron Maiden tulkinnallaan. Kaiken kaikkiaan biisibongareille ilta oli sangen antoisa Lily Alleneineen, Bloodhound Gangeineen ja Ukkometsoineen. Musiikkiesityksiin liittyivät myös speksin huonoimmat puolet, sillä kappaleiden jälkeisillä encoreilla niistettiin yleisöstä viimeisetkin aplodin rippeet, kunnes esitykselle taputettiin enää kohteliaisuudesta.

Omstartit, speksin suola. Vaikka yleisö olikin etenkin speksin alussa kohmeessa, omstarteilla saatiin näytökseen lisää MacGyveria, käpälöintiä, käsimerkkejä sekä kaksimielisyyttä. Välillä Vaaleanpunaisesta pantterista vaihdettiin Benny Hilliin, Tao taosta Maija Mehiläiseen (toim. huom. Omstart, Muumilaakson tarinoita!) ja Vuorikin tuli lopulta Muhammedin luo.

Jos speksi jäi tällä kertaa jostain syystä näkemättä, suosittelen olemaan vuoden alussa hereillä. Teekkarispeksi on ehdottomasti näkemisen arvoinen!

Otaniemen kellareista löytyy kaikenmoista ihmeellisyyttä ja vimpainta. Yksi näistä ihmetyksistä on Otakaari 20 kellarissa majaileva 20 paikkainen kaikkien varattava elokuvateatteri Kinopoli. Kinopolia ylläpitää hifiharrastajien yhdistys Audiopoli ry, joiden jäsenten pikku kätösillä on teatteri rakennettu.

Kinopoli on vuosien varrella kokenut monia muutoksia. Kinopolin 1. versio valmistui vuonna 2003. Vuonna 2007 KP:stä edustuskelpoinen osana eräiden herrojen akustiikan harjoitustyön ohella. Remontin jälkeen teatterin käyttöaste kasvoi merkittävän paljon. Audiopolin jäsenillä on tapana keksiä mitä jännempiä ja outoja ideoita, hyvänä esimerkkinä suuret imitaatiolehmännahkaiset massiiviset pääkaiuttimet. Keväällä 2008 "Lisää Bassoa" sanoi Kekkonen ja Audiopoli toteutti taas kerran viikonlopun ihmeen ja rakensi Otaniemen suurimman subwooferin. 4 x 18 –tuumaiset elementit ovat parhaimmillaan järjestyttäneet kattopeltejä ja

aiheuttaneet pieniä kauhun hetkiä eräälle uinuvalla sukkaalle. Subbarit toimivat myös päätsohvan korokkeina ja tarjoavat mukavia henkäyksiä nilkoille.

Jo saman vuoden talvena toteutettiin taas melko älytön konsepti – tehdään Kinopolista 3D-teatteri.

Taas eräänä krapulaisena viikonloppuna kokoontui sakki remontoimaan KP:tä uuteen uskoon. Kahden fullhd tykin, polarisaatiosuodattimien, hopeakankaan ja polarisoitujen lasien avulla siirtyi KP kolmanteen ulottuvuuteen. Remontin yhteydessä rakennettiin myös KP:n ulkopuolelle leffalounge tunnelman kohottajaksi. 3D elämys toimii todella hienosti, vaikka pieniä spekulatioita oli hieman ilmassa. Kuluttajakäyttöön 3D-elokuvia ei ole vielä vaan demomateriaalia on enemmänkin liikenteessä. Mutta internetin maailma on melko ihmeellinen ja kyllähän sieltä löytyi hydraulikkavideoita. 3D antaa aikuisvihteeseen uuden aspektin, etenkin eturivissä saattaa joutua väistämään heiluvia parruja.

Kinopolia päivitettiin taas vuoden alussa uuteen uskoon, kun jo perinteiseksi muodostuneen remontin aikana asennettiin uudet hienot penkit ja leffaloungeen asennettiin todella upeat pinkistä kiksukarvasta päällystetyt kaiuttimet antamaan viimeisen silauksen lounge yleisilmeeseen. Lisää tietoa yhdistyksestä löytyy sivuilta audiopoli.fi ja Kinopolista kinopoli.fi

Rambot testissä

Suuri sotasankari, ylijumala, pahiksen pahin painajainen. John J. Rambo on elävä legenda. Hän on myös päättänyt tehdä itsestään ja sankariteoistaan muutaman dokumetaarisen elokuvan. Elokuvissa näytetään miten heikot sortuvat elon tiellä - suorastaan ajavat elon tieltä ojaan - kun ovat tehneet virheistä suurimman: he ovat asettuneet Ramboa vastaan.

Satunnaisesti valikoitunut joukko kemistejä istahti eräänä päivänä katsastamaan neljä elokuvahistorian ehdotonta helmeä.

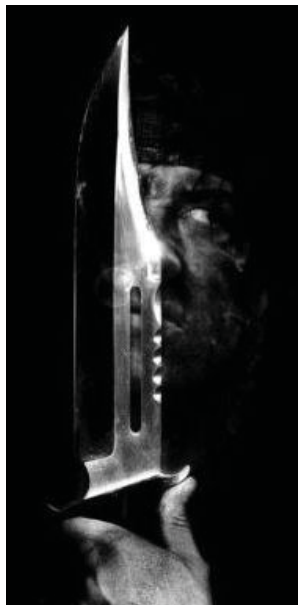
Ensimmäinen elokuva, vuonna 1982 ilmestynyt Yhdysvaltojen omalle maaperälle sijoittuva First Blood kuvaa sankarimme taistelua erään pikkukaupungin oman käden oikeutta harrastavaa poliisilaitosta kohtaan. John J. ei hyvää hyvyttään tapa kuin yhden äpärän ja jättää muut henkiin.

Rambo: First Blood, part II kuvaa vääryydellä pakkotyöleirille tuomitun Rambon villejä seikkailuja Vietnamissa, missä kommunistit edelleen pitävät jenkkejä sotavankeina. Käskyistään huolimatta hyväsydäminen John J. ei jätä omiaan pulaan, vaan katsoo parhaaksi teurastaa ylimääräiset viholliset polttaen samalla muutaman kylän. Ne paskiaiset saivat ansionsa mukaan!

Rambo III:n alussa Rambo on vetäytynyt munkkiluostariin, mutta kun hänen hyvä ystävänsä joutuu pulaan Afganistanissa, hän ratsastaa hätiin. Liittouduttuaan paikallisten lapsisotilaiden ja muiden terroristien kanssa John hyökkää neukkujen tukikohtaan, pelastaa ystävänsä ja polttaa paikan maan tasalle. Lopussa hän vielä tiputtaa kommunistien kopterin taivaalta ajamalla sitä päin panssarivaunulla asettaen oman henkensä vaaralle alttiiksi.

Viimeinen tällä hetkellä julkaistu elokuva, Rambo, kertoo jo omaan rauhaansa vetäytyneestä sodan legendasta, jonka lähetyssaarnaajat värväävät veneenkuljettaksi. Koska saarnaajat ovat niin kädettömiä, joutuu vanha mutta vetreä John vielä teurastamaan muutaman komppanian verran väärauskoisia.

Kaiken kaikkiaan nämä neljä elokuvaa ovat mahtavia mestariteoksia. Omassa absoluuttisen oikeassa "kaikkien aikojen 4 parasta elokuvaa" listassani elokuvat sijoittuvat sijoille 1, 2, 3 ja 4. Elokuvien keskinäinen paremmuusjärjestys jääköön lukijoiden päätettäväksi, vaikka ei teistä varmaan siihen ole.

WAPPUEXTAWAPPUEXTA

Wapun viettäjiä askarruttavat monet asiat:

Ehtivätkö lumet sulamaan?

Mitä Wappuna tapahtuu?

*Kuka voittaa
Jäynäkilpailun?*

Kuinka monta Julkkua tulee myytyä?

Saatko?

Miksi mä?

Mistä heräät wappupäivänä?

Lue siis, missä, milloin ja missä varusteissa tulee missäkin olla ja opi samalla muutaman mainion juoman valmistusmenetelmät!

Wapun ohjelma

Tiistai 20.4.

- Klo 10-14 Haalarimerkkimyynti @ Päälafkan aula

Keskiviikko 21.4.

- Klo 12 Mielenilmaus maksuttoman koulutuksen puolesta @ Senaatintori-Eduskuntatalo
- Klo 10-14 Haalarimerkkimyynti @ Päälafkan aula

Torstai 22.4.

- Klo 15 Jäynien esittely @ M-sali
- Klo 17:30 Julkun Juhlallinen julkaisu @ A-sali
- Klo 22-04 Kemistikillan Prewappu-bileet @ Aladdin, Tapiola

Perjantai 23.4.

- Klo 20 Teekkaripurjehtijoiden kaudenavajaissauna @ Gorsu
- Klo xx Winoviettisten Waraslähtö Wappuun

Lauantai 24.4.

- Klo 16 Teekkarityttöjen terassikauden avajaiset @ Jämeräntaival 7 A:n sisäpiha
- Klo 19 pHuksien Wappusitsit + juttu Y @ Smökki

Sunnuntai 25.4.

- Klo 11 Kevätkarnevaalit @ Alvarin aukio
- Klo 18 Julkun myyjäilta @ Otakaari 20 iso puoli

Maanantai 26.4.

- Aamusta iltaan omaa kivaa!

Tiistai 27.4.

- Klo 16 -> Kevätkarnevaalit @ Helsingin keskusta

Keskiviikko 28.4.

- Klo 13 Sitsikilpailut @ Alvarin aukio
- Klo 17 Montaasin ilmaiselokuvanäytös: Mitä meistä tuli @ Dipolin auditorio

Torstai 29.4.

- Klo 13 Sikariporrasfudis kiltojen hallituksille @ Alvarin aukio
- Klo 17:30 Fuksispeksit @ Dipoli
- Klo 21 PELMU:n Wappufestarit @ Smökki
- Klo 21.30 Yöjäynän alkupamaus @ Alvarin aukio
- Klo 22 Hullu Jussi -kilpailu @ Otaniemi

Perjantai 30.4.

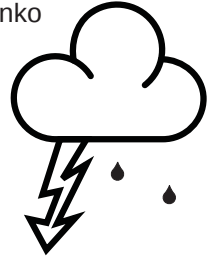
- Klo 6:30 Wappuaaton aamiainen pHukseille @ Otarannan kerhotila
- Klo 8 Teekkarilakkien jako @ Amfi
- Klo 9 Vuorimieskillan Kaljaviesti @ Materiaaliteknikan laitoksen sisäpiha
- Klo 10.30 Juoksijateekkareiden yhteislenkki
- Klo 12-15 PrTK:n Wapun vaahtokylpy @ Smökin edusta
- Klo 14 Wappuriehan julistus @ Smökin edusta
- Klo 18 Mantan lakitus @ Havis Amanda
- Klo 21 Dipolin Wappu-bileet

Lauantai 1.5.

- Klo heti kun herää: Sillis @ Ullis!

On ilmoja pidellyt

Sää on kadunmiehelle arkipäiväinen asia. Sataa vettä, aurinko paistaa, tuulee. Kaikki tapahtuu passiivissa eikä siihen ole tavallisella tallaajalla nokan koputtamista!

Ihminen on aina elänyt sään armoilla ja sää on määrännyt erityisesti ennen teollista vallankumousta pitkälti ihmisen vuosirytmien. Liika kuivuus tai sade saattoi pilata sadon ja aiheuttaa nälänhätää. Tästä syystä ihminen on kiinnostunut säästä ja sitä on pyritty ennustamaan mitä erikoisimmilla keinoilla. Ennustuksessa on hyödynnetty muun muassa eläinten käyttäytymisestä saatua dataa ja alkeellista aikasarja-analyysiä.

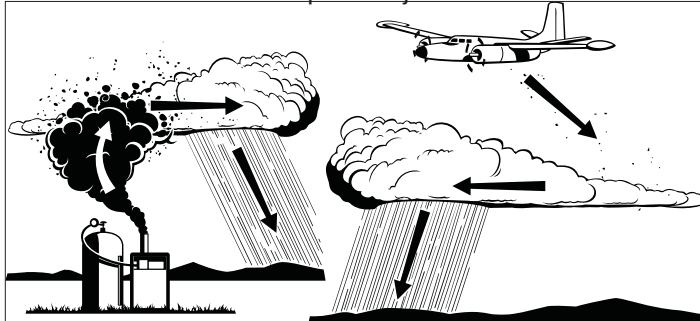

Hauen maksan verisuoni kuvaa kesän vetisyyttä. Jos on paksu suoni, sataa paljon, jos ohut tai ei ollenkaan, tulee kuivaa. Jos etupäässä on paksu suoni ja takapäessä ohut, niin alkukesä on sateinen ja loppukesä kuiva.

Kalakin syö tunnetusti vain hyvällä kalasäällä, jonka ennustamiseen vaaditaankin jo enemmän parametreja. Kalan syöntiin vaikuttaa ainakin kuun vaihe, pilvien korkeus, sade, onni. Eniten vaikuttaa kuitenkin epäilemättä kalojen nälkäisyys. Hauki ei tapa hetken mielijohteesta, toisinkuin ahma ja hauen pahin vihollinen - homo sapiens.

Hauki on iloinen kala, joka syö säästä riippuen ja silloin kun sitä huvittaa.

Epätoivoinen ihminen on koittanut ottaa herruuden luonnosta ja myös säästä. Pohjois-Amerikan intiaanit pyrkivät sadetanssirituaaleillaan saamaan aikaan sadetta ja siten takaamaan hyvän sadon. Myös Kalevalan sankarit pystyvät kontrolloimaan säätä loitsimalla. Tuorempi esimerkki sään kontrolloimisesta on hopeajodidin kylväminen lentokoneista pilviin (Cloud seeding), jossa se toimii keskuksena pisaroiden tiivistymiselle tai jään kiteytymiselle ja saa siten aikaan sateen. Menetelmää käytetään vielä nykyisinkin aktiivisesti Kiinassa. Sään kontrollointi on myös tuttua tieteiskirjallisuudesta ja salaliittoteorioista. Vilkkaimmat mielet ovat esimerkiksi epäilleet jenkkien tavoittelevan säiden herruutta HAARP

ohjelmallaan (High Frequency Active Auroral Research Program). Foliohattu korville!

Insinööri kysyy sadetta ja luonto vastaa!

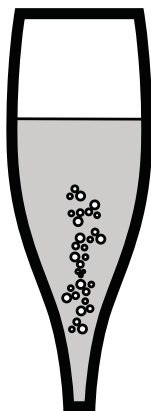
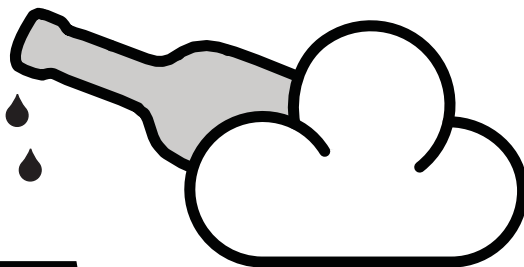
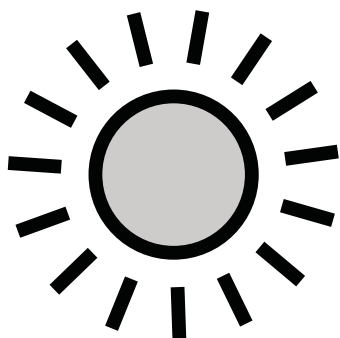
Nykyisin sään ennustaminen on helppoa! Periaatteessa sään ennustaminen ei vaadi kuin kuuden differentiaaliyhtälön ratkaisun, joilla määrätään paine, lämpötila, ja kosteus sekä tuulen suunta ja nopeus. Alkutiedot saadaan erilaisilla mittauksilla ja luotauksilla. Tilanne on hieman samankaltainen kuin sekoitussäiliössä, jossa

muodostuu virtauksia ja erilaisia pitoisuus sekä lämpötilagradientteja. Ilmakehä on kuitenkin erittäin monimutkainen systeemi ja huonoilla alkuarvoilla ennuste saattaa poiketa paljon todellisuudesta. Ei ole meteorologin elämä helppoa. Sään jumala kääntää kammesta ja lataa kaaosta sisään. Juha Föhr pidä huivistas kiinni - nyt mennään.

Ilmatieteen laitoksella ei osattu sanoa vielä tässä vaiheessa mitään tulevan Wapun säästä. Sammakot olisivat saattaneet tietää, mutta niitä ei saatu kiinni...

Tisle kuitenkin ennustaa, että tiedossa on kylmää kaljaa, puolikuivaa kuohuviiniä ja kuumia kemistejä!

Sadetta ei ole tilattu tänä vuonna, koska siihen ei ollut varaa.

Päivystävä meteorologinne Juho T Perälä

A Simaa simasuille

T X E U P P A W A T X E U
Sima, tuo kupliva ja väriltään eleganttisen ruskeankellertävä juoma, on ehdoton kruunu meidän teekkareiden Wapun viettoon. Jotkut voisivat kuvailla simaa makunystyröitä rakastelevaksi nautinnoksi tahi sitten humalaisen **Tammiseksi**. Henkilöille, jotka haluavat oppia siman omapanon jalon taidon, tässä pari vinkkiä alan mieheltä tuleville panomiehille(voi olla nainenkin). Kiss kiss.

E Setämiehen Sima (20 litraa)

U Tarvikkeita:

Käymispönttö, lappoletku ja tyhjiä pulloja 20 litran edestä.

Fariinisokeria 2,5 kg, ja kidesokeria 2 kg (Kidesokeria voi korvata myös hunajalla tahi siirapilla.)

Pari kiloa sitruunoita (Voi käyttää myös muitakin hedelmiä, jos halajaa eksoottisempaa makuelämystä. "Makkeimmillaan, kun iskee mangon sinne!")

Paketti tuorehiivaa ja rusinoita

Ohje:

1. Lisää sokerit pönttöön. Kiehauta vettä 4-5 litraa ja heitä vedet pönttöön. Sekoita, kunnes sokerit ovat liunneet veteen. Lisää loppuvesi pönttöön niin, että liuoksen lämpötila saavuttaa arvon 25.

2. Liuota hiiva noin puoleen litraan kädenlämpöistä vettä. Anna hiivan herätä 5-10 minuuttia, jonka jälkeen heitä litku pönttöön sekaan.

3. Kuori sitruunat, jotta vältettäisiin kuorista aiheutuva kitkeryys siman maussa. Paloittele sitruunat renkaiksi ja heitä pönttöön muiden ainesten joukkoon.

4. Sekoita pöntössä oleva seos kunnolla ja lisää vesilukollinen kansi päälle. Käyminen kestää 1-2 viikkoa. (Kun vesilukon aiheuttama pulputus vähenee huomattavasti, voidaan päätellä, että käymiset on käyty, että.)

5. Lapotaan letkulla raaka-sima pöntöstä pulloihin. Lisätään pulloihin sokeria (3 teelusikkaa/1,5 litraa) ja pari rusinaa.

6. Sima on valmista, silloin kun rusinat nousevat pintaan (huoneenlämmössä 3-4 päivää). Sima on juomakelpoista 1-2 viikkoa. Nautitaan kylmänä.

Pissiksen pikasima

1. Osta puolentoista litran pullo sokeripitoista limonadia (Fanta/Sprite) ja turbohiivaa.
2. Ravista pullosta hiilihapot helevettiin. Lisää turbohiiva pulloon ja ravista uudestaan voimakkaasti.
3. Anna hiivan vaikuttaa viikon ajan pullossa. Syntyvää painetta vähentääkseen avaa pullo vähintään kerran päivässä käymisen aikana.
4. Viikon jälkeen "sima" on valmista nautittavaksi. Wanhan Kunnon Setämiehen kokemuksella voidaan todeta, että seuraavan aamun pahoinvointi ei välttämättä johdu siitä että on vahingossa raskaana, että.

Härski setä panemassa.

Teksti ja kuva: Aleksi Tuokko, Kemistikillan vuoden 2009 pontikan polttaja.

Drinkkiohjeita reippaalle Wappukansalle

Viinakon tuoksu

4 cl Viinaa

4 cl Jaloviinaa *

4 cl Pisang Ambon

Täytä energiajuomalla. Nautitaan pitkästä lasista.

Poseidon

4cl Viinaa

4cl Vihreää absinttia

4cl Bols Blue

Täytä energiajuomalla. "Nautitaan" pitkästä lasista.

Simasuu

Simaa

Kaada sima suuhun. Niele.

TALVISODASSA SUOMI LÄHTI VASTAHYÖKKÄYKSEEN

Mitä tarvitset mukaan Ullikselle?

Näillä pääset
hyvään alkuun:

Kunnon eväät

Haalarit

Viltti tai muu sopiva kangas

Skumppaa

Teekkarilakki

Paljon hyviä kavereita sekä tietenkin rutkasti Wappumieltä!

Kysy Namusedältä: Jatkosäättämisen jatkokurssi

Rakkaat lapsukaiset, on jälleen aika paneutua eli penetroitua mieltä kiehtoviin asioihin. Mutta ei siitä sen enempää. Sen sijaan keskittyisin postilaatikkooni tulleisiin kysymyksiin ja tiedusteluihin: Miksi? Miksi? Oi miksi? Mitä? Milloin? sekä Miten? ja Kenen kanssa?.

Niin ne tiedustelut:

1. Miksi aina minä jään jatkoilla ilman jatkoseuraa?

Vastaus: Tyhmä kysymys, siirry seuraavan kysymyksen vastaukseen.

2. Miksi kavereilla on aina jatkoseuraa?

Vastaus: Kaverit vievät jatkoseurasi. Hankkiudu eroon kavereistasi niin saat jatkoseuraa itsestäsi tai jatkoseurastasi, riippuen siitä lähteekö jatkoseura kaverisi mukaan vai jääkö jatkamaan luoksesi.

3. Oi miksi tytöt eivät tykkää musta?

Vastaus: Oisko itsetunnossa puutetta?

4. Mitä pitäisi tehdä?

Vastaus: Käy vaikka kuuntelemassa E. Saarisen luentosarjaa "Filosofia ja systeemiajattelu" (Mat-2.1197). Paikallaolijoista 60% on naisia, joita pääsee luentojen aluksi halailemaan (kannattaa hankkiutua kauniiden neitojen viereen...) ja lopuksi keskustelemaan henkeviä. Ehdota vieressä istuvalle neitokaiselle jatkoja viinipullollisen kanssa. Et voi epäonnistua mutta, jos niin pääsee käymään niin aina on se viinipullo

5. Milloin on oikea aika iskeä?

Vastaus: Viini pullollisen jälkeen. Tyhjä pullo tekee vähemmän vahinkoa eikä viiniä mene hukkaan. Toistaisitko kysymyksen? niin, siis jos kyseessä on kreisibailu tyypiset juhlat niin yleensä niiden jälkeen on mahdollista saada jatkoseuraa eli silloin on iskettävä tai sitten jatkuvasti koko illan läpi yrittämällä. Tosin jälkimmäistä voidaan pitää säälistävänä siinä vaiheessa kun olet jo kertaalleen käynyt jo kaikki paikalla olijat läpi ja olet aloittelemassa toista kierrosta.

6. Miten teen sen?

Vastaus: riippuu kontekstista: jos kyseessä on pullo niin vasen koukku toimii aina, jos jatkoseura niin suosittelen hankkimaan Namusedän uusimman kirjallisen tuotoksen "Kysy Namusedältä: jatkosäättämisen jatkokurssi." Tuotoksen voit tilata osoitteesta www.namuseda.fi/tilaukset (hintaan 55€+alv+toimituskulut 10€)

tai vaihtoehtoisesti voit noutaa ilmaiseksi kemistikillan kiltahuoneelta uusimman painoksen Tislettä, joka on kädessäsi.

7. Kenen kanssa?

Ihan kenen tahansa kanssa, joka vain suostuu lähtemään mukaasi. En tosin ymmärrä miksi kukaan haluaisi lukea Tislettä seurassasi.

Toivottavasti nämä vastaukset toivat valaistusta asiaan.

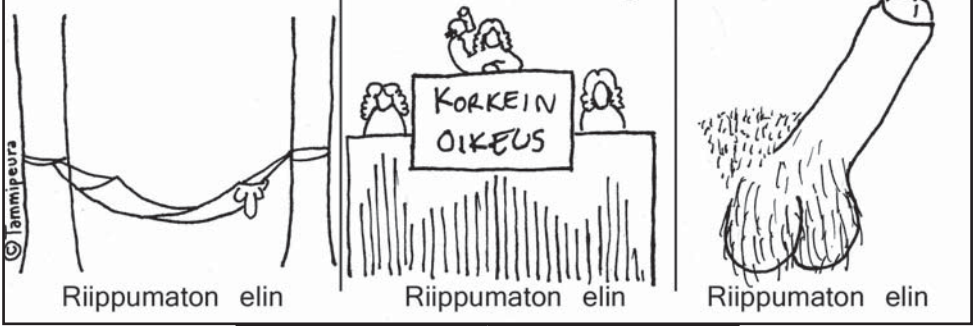

Kuvassa jatko säätöä.

Ps. viime Tisleen lukijakilpailun osallistujan tukittua sen vihreän jätepaperisäiliön siinä käytävällä ja vastausten levittyä laajalle alueelle lattialle on toivottu, ettei vastauksia toimitettaisi enää kyseessä olevaan laatikkoon. Viimekertaisen lukijakilpailumme voitti ylivoimaisesti anonyymi killan entinen puheenjohtaja ja nykyinen Tisleen päätoimittaja, jonka onnistui saada myös tietokonehuoneen paperit loppumaan täyttäessään sitä vihreää jätepaperisäiliötä. Onnea voittajalle! Palkinto on noudettavissa kiltahuoneelta.

PPs. Julistamme jälleen uuden lukijakilpailun jossa kysymme: Miksi? Miksi? Oi miksi? Mitä? Milloin? sekä Miten? ja Kenen kanssa? Vastaukset voi tällä kertaa lähettää suoraan vaikka YTV:n kierrätyskeskukselle. Lupaamme, että jokainen vastauspaperi käsitellään moneen kertaan. Lukijakilpailun voittaja saa palkinnoksi tällä kertaa Namusedän kirjallisen tuotoksen ”Kysy Namusedältä: jatkosäätämisen jatkokurssi.”

Kuin kolme marjaa

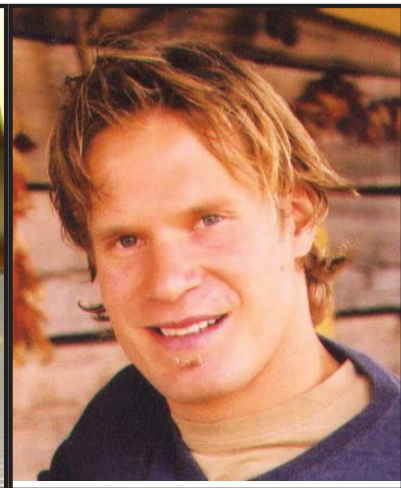
Laura Pälve
Killan prinsessa

Kate Ryan
Laulaja

Kimmo Timonen
Jääkiekkoilija

Samuli Komulainen
Kiltalainen

pHuksikapteenin viimeiset sanat

Hipskukkuu!

Vuosi on vierinyt eteenpäin tasaisesti ja varmasti, vaan ei missään nimessä hitaasti. Tekemistä on riittänyt, ja mehän olemme tehneet! pHuksikapteenin sydäntä lämmitti erityisesti pHuksien aktiivinen osallistuminen Laskiaisriehaan sekä Gravikseen – punahaalarit taipuivat niin upeisiin laskusuorituksiin pulkilla ja oudommillakin härpäkkeillä kuin kreisibailaukseen Disco Ensemblen ja Rubikin tahtiin.

Hopeinen lumipallokauha voitettiin kunniakkaasti pHysistien kähmäkähälistä takaisin hellään huomaamme samalla hieman pHyssa-kiltistä naruttaen. Samoin pHuksit panostivat myöhemminkin: jäsenanomuksina nähtiin mm. marsipaanikakku ja coronapöytälaatikko ja spekseissä upea itse sanoitettu biisi. Muutenkin kevät on mennyt hilpeissä tunnelmissa...

Vaan nyt on aika Walpurin! Jo kauan mahdollisuutena häämötellyt Wappu tulee siis järjestettämän, sillä Fuksimajuri on tarkkaillut pH/fuksien toimintaa, ja sen erittäin teekkarimaiseksi havainnut. Jos jäät lähtevät ennen kuin allekirjoittanut pulahtaa Laajalahteen, loistavaa. pHuksien lakkien myötä tässä uhkaa eläköityminen - jaiks, mahdottoman ylpeissä fiiliksissä ollaan!

Vielä viimeisinä sanoina:

Kapun Wapun winkit Ullissillikselle (KWWU):

- Lämmintä päälle ja kaverit kainaloon!
- Laukkuun kuohuvaa, perunasalaattia, lihapullia, munkkeja ja istuma-alusta
- Sillislasit silmille – ei häikäise, ja täydentävät lookin. Mielellään pinkit/limenvihreät tai muuten vaan mageet.
- Seurapiirirakon treenaus kannattaa aloittaa hyvissä ajoin, vaikka yli puolituntisissa vessajonoissa tietty tutustuu mukavasti uusiin tyyppeihin.
- Mutta ennen kaikkea, pidetään hauskaa ja boogataan kun tavataan!

Kuva: Antti Karkola

Kiittäen ja kumartaen, Ellu

KUNNIAKIRJA

Puunjalostajakillan raati on päättänyt kokouksessaan 1978-04-01 kutsua Kemistikillan puheenjohtajan JUOPUU-ritarikunnan nuoreksi jäseneksi ja myöntää hänelle tunnukseksi jäsenyydestä kolmannen luokan JUOPUU-mitalin.

Jäsenyys ja mitali kulkekoon perintönä puheenjohtajalta toiselle. Kulloinenkin jäsen velvoitetaan käyttäytymään kuten ritarikunnan nuoren jäsenen arvolle kuuluu ja kantaamaan mitaliaan sen vaatimalla arvokkuudella ainoastaan niinkutsuttujen parempien vaatteiden kanssa ja ainoastaan niinkutsutuissa kulttuuritilaisuuksissa.

Jorma Laine

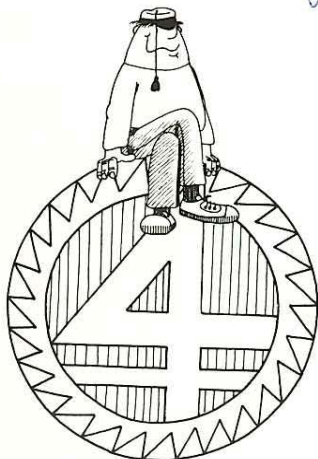
Jorma Laine

Suurmestari

J. Ylä-Sahra

Juhani Ylä-Sahra

Visiiri

IAET-kassa, mikäs kumma se on?

IAET-kassa on TEKin jäsenten työttömyyskassa, johon voit jo opiskelijana liittyä. Liittymällä varmistat toimeentulosi, jos työpaikkaa ei löydykään heti valmistumisen jälkeen!

Ansiosidonnainen päiväraha on enemmän!

Ansiosidonnaista työttömyys-turvaa saat valmistuttuasi, jos olet kassan jäsenyyden aikana työskennellyt 34 viikkoa viimeisten 7 opiskeluvuoden aikana, vähintään 18 tuntia viikossa. Eli jo parilla kesätyöllä ja työsuhteessa tehdyllä diplomityöllä pääset kiinni ansiosidonnaiseen. Työviikot voi siis kerätä pätkissä, eikä työn tarvitse olla omalta alalta.

Kassaan liittyessä tulee olla työsuhteessa ja liittyminen kannattaa tehdä heti ensimmäisen työsuhteen alkaessa. Kassan jäsenmaksu vuonna 2010 on 78 euroa. Jäseneksi liityt lisäämällä IAET-kassan omiin jäsentietoihisi TEKin verkkopalvelussa.

Lisätietoja kassasta ja TEKistä löydät tietysti internetistä.

www.iaet.fi

www.tek.fi

Kysyttävää TEKistä, IAET-kassasta tai mistä tahansa? Käänny KK:n TEK-yhdyshenkilön puoleen, joka on tänä vuonna Antti Ahrelma. Kysy Antilta mitä vaan, Antti vastaa mitä vaan!

Tukea ja turvaa tarjoaa

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK